

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΤΑΛΙΑΣ κ.κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΟΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ
ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΨΗΦΙΣΜΕΝΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΤΗΣ ΠΑΛΑΙ ΠΟΤΕ ΔΙΑΛΑΜΨΑΣΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΟΤΥΑΙΟΥ
κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
(Βενετία, Ἱερός Καθεδρικός Ναός Ἀγίου Γεωργίου
τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, 6 Δεκεμβρίου 2022)

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κοτυαίου κύριε Διονύσιε!

Κατόπιν προτάσεως τῆς Ταπεινότητός μου, ὡς τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου καί ἐγκρίσεως τοῦ προσκυνητοῦ Αὐθέντου καί Δεσπότης μας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου, ψήφων δέ κανονικῶν τῶν Σεβασμιωτάτων ἁγίων Ἀρχιερέων τῶν συγκροτούντων τήν περί τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον, ἐξελέγης Ἐπίσκοπος τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κοτυαίου, διά νά διακονήσῃς ἐν τοῖς ἐφ' ἐξῆς ὡς βοηθός μου ἐπίσκοπος μέ ἔδραν τήν Βολωνίαν.

Ὁ τίτλος αὐτός ἐπελέγῃ διότι κατά τό ἡμῖς ἐκ μητρὸς κατάγεσαι ἐκ Κοτυαίου, τῆς σημερινῆς Κιουταχείας, πόλεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἡ ὁποία κατά τήν περίοδον μεταξύ τοῦ 9^{ου} μ.Χ. αἰῶνος καί τοῦ 1453, ἐχρημάτισεν ἔδρα ἐπισκοπῆς, ἀρχιεπισκοπῆς καί μητροπόλεως τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου εἰς τήν Ἀνατολικήν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν. Κατά τό ἕτερον ἡμῖς ἐκ μητρὸς κατάγεσαι ἀπό τήν Σηλυβρίαν τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, τῆς γενεθλίου πόλεως τοῦ θαυματουργοῦ Ἀγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ, μάλιστα δέ φέρεις τό ὄνομα Διονύσιος πρὸς τιμὴν τοῦ ἀπὸ Ἐλευθερουπόλεως Μητροπολίτου Σηλυβρίας Διονυσίου Β' τοῦ Σταυρίδου, τοῦ ὁποίου ἀνεψιὸς ἐξ ἀδελφῆς ἦτο ὁ πάππος σου ἐκ μητρὸς. Ἐκ πατρὸς δέ ἔλκεις τήν καταγωγὴν ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ Φαράσων τῆς ἁγιοτόκου Καππαδοκίας, τήν γενέθλιον κώμην τῶν θαυματουργῶν συγχρόνων Ἀγίων Γερόντων Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου καί Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου. Βαρεῖα, ὄντως, ἡ κληρονομία τῆς καταγωγῆς σου ἐκ τῶν ἀλησμονήτων ἁγιοτόκων πατρίδων, πού πρὶν ἑκατὸν (100) ἀκριβῶς ἔτη ἐχάθησαν, "κρίμασιν οἷς Κύριος οἶδεν", διά τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν καί τό Γένος μας. Ὅμως, "ἡ Ρωμανία κι ἂν πέρασεν,

ἀνθεὶ καὶ φέρει κι ἄλλο". Ζεῖ καὶ συνεχίζεται ἐντὸς τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀρχοντικοῦ καὶ ἀειφώτου Φαναρίου, τοῦ ὄντως Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μας.

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε,

Ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν θά λάβῃς διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῆς Ταπεινότητός μου καὶ τῶν συλλειτουργῶν μου Ἀδελφῶν ἀγίων Ἀρχιερέων τὸν γ' βαθμὸν τῆς φρικτῆς Ἱερωσύνης καὶ θά κατασταθῇς Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ μάλιστα τῆς μαρτυρικῆς Μητρος καὶ Τροφοῦ τοῦ Γένους τῶν Ρωμαίων Ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῆς Μεγάλης Σχολῆς τοῦ Φαναρίου, διὰ νὰ χρησιμοποιήσω μίαν ἐπιτυχῇ καὶ ἱστορικὴν ἔκφρασιν πού εἰπώθη εἰς παρομοίαν μέ αὐτὴν περίστασιν ὑπὸ τοῦ μεγαλυτέρου Φαναριώτου Ἱεράρχου τῶν κάτω χρόνων ἀειμνήστου Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος Χατζῆ. Καὶ ποῖον τό ἴδιον τοῦ Φαναρίου καὶ τοῦ γνησίου Φαναριώτου κληρικοῦ καὶ μάλιστα Ἀρχιερέως; Μᾶς ἀπαντᾷ ὁ μέγας καὶ ἀνεπανάληπτος Γέρων τῆς Χαλκηδόνος: "ἐκ τοῦ χείρονος, νὰ ἐξάγῃ τό βέλτιστον". Τοῦτο σημαίνει Φανάριον· τοῦτο σημαίνει Μεγάλη Ἐκκλησία· τοῦτο σημαίνει γνήσιος Ρωμῆος κληρικός καὶ δὴ Ἀρχιερεὺς.

Ἔχεις ὅλα τὰ ἐχέγγυα νὰ ἀναδειχθῇς ἄξιος Ἀρχιερεὺς εἰς τό Ἰταλιωτικόν Μετόχιον καὶ Ἀμπελῶνα τῆς Μητρος Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἀνέφερον ἀνωτέρω τὴν Καππαδοκικὴν καὶ Ἀνατολικο-Θρακικὴν καταγωγὴν σου καὶ συνεχίζω μνημονεύων τῶν λυπαρῶν θεολογικῶν σπουδῶν σου, πρῶτον εἰς τό Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν Βενετίαν καὶ τὴν Βολωνίαν, λαβὼν μεταπτυχιακὸν δίπλωμα (master) καὶ δοκτορᾶτον ἀντιστοίχως, κατασταθεὶς ἐπισκέπτης καθηγητῆς εἰς διαφόρους Ρωμαιοκαθολικὰς Πανεπιστημιακὰς Θεολογικὰς Σχολὰς τῆς Ἰταλίας. Ἀλλὰ τό σημαντικότερον καὶ ἀσφαλέστερον ἐχέγγυον ἀποτελεῖ τό θαυμάσιον ἐκκλησιαστικὸν ἔργον σου ὡς Ἐφημερίου εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Θεσσαλονίκης ἀρχικὰ καὶ ἀκολούθως εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἰδιαίτερος δέ εἰς τὴν δευτέραν ὡς ἰδρυτῆς, ἐφημέριος καὶ ἀνακαινιστῆς τῆς Ἑλληνορθόδοξου Ἑνορίας μας εἰς τὴν Βολωνίαν καὶ ὡς Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Ἑμιλίας-Ρωμανίας, καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου καὶ ὡς Ὑπεύθυνος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας διὰ τὰς διεκκλησιαστικὰς σχέσεις εἰς πανεθνικὸν ἐπίπεδον, μέ ὑπακοήν, πιστότητα καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν κυριάρχην Μητροπολίτην καὶ Ποιμενάρχην σου, ἀθόρυβα καὶ ταπεινά, ὅπως ἄλλωστε ἀρμόζη.

Ἐπιστρέφω ὀπίσω εἴκοσι τέσσαρα (24) ἔτη καί σέ ἐνθυμοῦμαι τόν Αὐγουστον τοῦ 1999, πού ἀφίχθεις εἰς τήν Γαληνοτάτην σέ παρέλαβον καί σέ ὠδήγησα εἰς τόν ἄμεσον Προκάτοχόν μου ἀείμνηστον Μητροπολίτην Γεννάδιον, καθώς καί τήν ἐνταῦθα συναναστροφήν καί ἐπικοινωνίαν μας, ὅταν ἐπραγματοποιεῖς τās μεταπτυχιακάς σπουδάς σου εἰς τό ὀπισθεν τοῦ Καθεδρικοῦ τούτου Ναοῦ κείμενον Ἰνστιτοῦτον Οἰκουμενικῶν Σπουδῶν “San Bernardino”, τοῦ Ποντιφικοῦ Ἀντωνιανοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης. Ἐνθυμοῦμαι τās μακράς συζητήσεις μας διά τό μέλλον τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τήν Ἰταλίαν καί ἡμῶν προσωπικῶς ὡς κληρικῶν τῆς εἰς αὐτήν τήν Χώραν. Καί ἐνθυμοῦμαι, ἀκόμη, ὅτι μαζί μετέβημεν εἰς τήν Βολωνίαν διά νά ἴδωμεν καί ἐπιθεωρήσωμεν τόν Ναόν πού παρεχωρήθη εἰς τήν ἀρτισύστατον καί νεοπαγῇ τότε τοπικήν Ἐνορίαν μας τοῦ Θεσσαλονικέως Ἀγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου καί Θαυματουργοῦ. Μαζί ἀρχίσαμεν νά καθαρίζωμεν καί νά τακτοποιῶμεν τόν ἐπὶ πολλά ἔτη κλειστόν ἐκεῖνον Ναόν, τόν ὅποιον ἀνέδειξες, ἐκ τοῦ μηδενός, καί ἐν μέσῳ πολλῶν δυσκολιῶν καί ἀντιξοοτήτων, ἕνα πραγματικόν ἑλληνορθόδοxon κόσμημα εἰς τήν Βολωνίαν καί εἰς ὁλόκληρον τόν Ἰταλικόν Βορρᾶν.

Ὅπως ἐκ Βενετίας σέ ἐσυνδωδευσα πρό εἴκοσι τεσσάρων (24) ἐτῶν, ὡς Πρωτοσύγκελλος καί συμπρεσβύτερος, εἰς τήν Βολωνίαν διά νά ἀναλάβῃς ἐφημέριος τῆς τοπικῆς μας Ἐνορίας, ἔτσι καί τώρα σέ ἀποστέλλω ἐκ νέου εἰς τήν πρωτεύουσαν τῆς Ἑμιλίας-Ρωμανίας, ὡς Μητροπολίτης καί Ποιμενάρχης σου, μέ τήν ιδιότητα τοῦ βοηθοῦ μου ἐπισκόπου αὐτήν τήν φοράν καί Ἀρχιερατικῶς Προϊσταμένου αὐτόθι, παράλληλα πρός τά ἄλλα καθήκοντα διοικητικῆς καί ποιμαντικῆς ὑφῆς πού πρόκειται νά σοῦ ἀνατεθοῦν μελλοντικῶς εἰς τήν Βόρειον καί τήν Κεντρικήν Ἰταλίαν.

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε,

Σέ ἐγνώρισα, σέ συνανέστραφην καί διέγινωσα τά χαρίσματα καί τά τάλαντα πού σέ ἐπροίκισεν ὁ Πανάγαθος Θεός, πρό πάντων δέ ἐξετίμησα τήν ὑπακοήν καί τήν ἀφοσίωσίν σου εἰς τά κελεύσματα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὐτά ἐκφράζονται διά τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου. Διά τοῦτο μετά τόν π. Γεώργιον τῆς Νεαπόλεως, τόν Ἀδελφόν ἅγιον Κρατείας, ἐπέβλεψα εἰς Σέ διά τήν θέσιν τοῦ β' βοηθοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐλαχιστότητός μου. Βεβαίως, ἔχε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σου ὅτι καθιστάμενος Ἐπίσκοπος δέν παύεις οὔτε στιγμὴν νά εἶσαι διάκονος. Μάλιστα, καθίστασαι κατ' ἐξοχὴν διάκονος, διακονῶν καί βοηθῶν ἀρχιερατικῶς τόν κυριάρχην Μητροπολίτην καί Ποιμενάρχην σου. Γνωρίζεις καλῶς τās

ιδιαιτερότητας, αλλά και τās δυσκολίας και τὰ προβλήματα, τῆς κατά τήν Ἱταλικήν Χερσόνησον και τās Νήσους αὐτῆς στρατηγικῆς ταύτης Ἐπαρχίας τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ ἰδρυσις τῆς ὁποίας συνιστᾷ τήν πρώτην κανονικὴν πράξιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου, ὁ Ὅποιος ἀγαπᾷ και προσέχει τήν ἐν Ἱταλία κληρουχίαν τοῦ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὡς συνδεόμενος ἰδιαίτερος μετὰ τῆς ωραίας ταύτης Χώρας, τῆς ὁποίας, μάλιστα, τυγχάνεις πολίτης και ὑπήκοος.

Εἶμαι σίγουρος ὅτι θὰ τὰ καταφέρῃς εἰς τήν νέαν ἐπισκοπικὴν πλέον διακονίαν σου. Μὲ ὄπλον τήν ταπείνωσιν, τήν σώζουσιν ὑπακοήν και τήν υἱικὴν ἀφοσίωσιν και συνεργασίαν σου, θὰ ἡμπορέῃς νὰ ἀνταπεξέλθῃς νικηφόρος τās παρουσιαζόμενας ἐκάστοτε δυσκολίας, ἀντιξοότητος και προβλήματα, αλλά και πειρασμούς και σταυρούς. Εἶπον και ἐτόνισα ἀνωτέρω ὅτι ἴδιον τοῦ γνησίου Φαναριώτου κληρικοῦ και δὴ Ἀρχιερέως εἶναι νὰ ἐξάγῃ ἐκ τοῦ χείρονος τό βέλτιστον. Ἄλλωστε, ἡ ζωὴ τοῦ Ἑλλήνος Ὁρθοδόξου κληρικοῦ, και ἰδιαίτερος τοῦ Ἑλλήνος Ὁρθοδόξου Ἐπισκόπου, εἰς τήν Ξένην, εἶναι ἓνας διαρκῆς ἀγὼν διὰ τήν προάσπισιν τῶν ἱερῶν και δικαίων συμφερόντων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας και τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας, πολλῶ δέ μᾶλλον εἰς στρατηγικὰς περιοχὰς διὰ τοὺς δύο τούτους πανιέρους Θεσμούς, ὡς εἶναι ἡ Ἱταλικὴ Χερσόνησος και αἱ Νῆσοι αὐτῆς, γεωγραφικὸς χώρος ὁ ὁποῖος δέν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ "διασπορά" μὲ τήν ἔννοιαν πού ἐκλαμβάνεται εἰς τό σημερινόν πανορθόδοξον γίνεσθαι ὁ ὅρος αὐτός, ἀφοῦ κατά τό ¼ περίπου ταυτίζεται μὲ τήν ἔνδοξον Μεγάλην Ἑλλάδα. Παράλληλα πρὸς τόν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἀγῶνα, ὑπάρχει και ἓνας ἄλλος, πλέον σημαντικὸς, ἀγὼν, ὁ ὁποῖος εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀγὼν, αλλά και ἀγωνία, τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶναι αὐτός τῆς διαφυλάξεως και τῆς μεταδόσεως εἰς τό ἀκέραιον τῆς ἀμωμήτου Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας και τῶν προγονικῶν παραδόσεων μας. Ὁ ἀγὼν αὐτός καθίσταται ἀκόμη περισσότερο δύσκολος και τραχύς, λόγῳ τοῦ ὅτι ζῶμεν εἰς ἀποκαλυπτικούς καιρούς, καιρούς ἀποστασίας ἀπὸ τήν μοναδικὴν πηγὴν τῆς ἀληθοῦς ζωῆς, χαρᾶς και εὐτυχίας, πού εἶναι ὁ Μέγας Ἰατρός τῶν ψυχῶν και τῶν σωμάτων και μοναδικὸς Σωτὴρ και ἀληθινὸς Θεὸς τοῦ κόσμου, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός.

Εἰσελθε, λοιπόν, ἀγαπητέ ἐψηφισμένε π. Διονύσιε, εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου διὰ νὰ λάβῃς τήν γ' Χάριν τῆς φρικτῆς Ἱερωσύνης και κατασταθῇς Ἐπίσκοπος, μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως και ἀγάπης. Εὐχομαι και προσεύχομαι αὐτὰ τὰ τρία, ἥτοι ὁ φόβος Θεοῦ, ἡ πίστις και ἡ

ἀγάπη, νά σέ χαρακτηρίζουν πάντοτε, μαζί μέ τήν σώζουσαν ὑπακοήν, τήν ἀφοσίωσιν καί τήν ταπείνωσιν. Ἀθεόφοβος καί ἀνυπάκουος καί ὑπερήφανος κληρικός καί μάλιστα Ἐπίσκοπος, δέν εἶναι λειτουργός τοῦ Ὑψίστου, ἀλλά θεοπαίκτης. Ὁ μέγας Ἅγιος Πατήρ καί Ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας μας Νικόλαος, Ἀρχιεπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας ὁ Θαυματουργός, τοῦ ὁποίου τήν ἱεράν μνήμην τιμῶμεν σήμερον καί ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ β' προστάτης ἅγιος τῶν Ἑλληνορθοδόξων τῆς Γαληνοτάτης, νά εἶναι πάντοτε εἰς τό πλευρόν σου, μαζί μέ τήν Παναγίαν Μητέρα μας, τήν Κυρίαν Θεοτόκον, καί τόν προσωπικόν σου προστάτην Θαυματουργόν Ἅγιον Διονύσιον, Ἀρχιεπίσκοπον Αἰγίνης, τόν ἐν Ζακύνθῳ. Εἶθε ἡ ἀρχιερατική σου ζωή νά εἶναι ἓνα συνεχές νίκος τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς δηλοῖ καί σημαίνει τό ὄνομα "Νικόλαος", καθιστάμενος ὡς ὁ σημερινός μέγας Ἅγιος Πατήρ καί Ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας μας κανών πίστεως καί εἰκῶν πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλος, κατακτῶν μέ τήν ταπείνωσιν τά ὑψηλά καί μέ τήν πτωχείαν τά πλούσια καί μέ τήν ὑπακοήν τήν σωτηρίαν.

Σέ συνοδεύουν ἡ σεπτή Πατριαρχική εὐχή καί εὐλογία. Ὁ Παναγιώτατος σέ ἐγνώρισεν ἐκ τοῦ πλησίον κατά τάς διελεύσεις Αὐτοῦ ἐκ Βολωνίας καί Ἰταλίας καί σέ ἐξετίμησεν ἰδιαίτερος, διά τοῦτο καί ἐπευλόγησε τήν πρόκρισίν σου εἰς τόν ἐπισκοπικόν βαθμόν. Σέ συνοδεύουν, ἐπίσης, αἱ εὐχαί καί προσευχαί τοῦ Πρυτάνεως τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνης κύρ Ἐμμανουήλ, τῆς Ταπεινότητός μου, τῶν συλλειτουργῶν Ἀδελφῶν ἁγίων Ἀρχιερέων καί ὁλων τῶν παρισταμένων συγγενῶν, φίλων καί γνωστῶν σου, κληρικῶν καί λαϊκῶν. Ἀπό τόν οὐρανόν σέ συνοδεύουν αἱ εὐχαί καί προσευχαί τῶν ἐκ τῶν ἀλησμονήτων ἁγιοτόκων πατρίδων μας εἰς τήν Ἀνατολήν πάππων σου καί τῶν γονέων σου Ἡρακλέως καί Ἀντωνίας, οἱ ὁποῖοι χαίρονται καί ἀγάλλονται διά τήν σημερινήν ἡμέραν τῆς προσωπικῆς Πεντηκοστῆς τοῦ ἐγγονοῦ καί υἱοῦ αὐτῶν Διονυσίου, Ἐπισκόπου Κοτυαίου.

Καιρός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ! Εἰσελθε εἰς τά Ἅγια τῶν ἁγίων διά νά λάβῃς Πνεῦμα Ἅγιον καί κατευθύνῃ ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς καί Ἀρχιεπίσκοπος Κύριος καί Θεός καί Σωτὴρ μας Ἰησοῦς Χριστός τά διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἐγαθόν καί εὐάρεστον καί σωτήριον! Ἐργάσου πιστῶς, εὐόρκως καί θεοφιλῶς, μέ ἀπόλυτον ὑπακοήν, ἀφοσίωσιν καί ταπείνωσιν, εἰς τόν ἐν Ἰταλίᾳ Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μας διά νά προγεύεσαι ἤδη ἀπὸ τῆς γῆς τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας Του. Ἀμήν!